

[Formanden.]

amerikanske krigsudvidelse i Vietnam udgør?"

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om afgift for ekspedition af udstykningssager.*

Statens udgifter til matrikelvæsenet er steget væsentligt de senere år bl. a. på grund af den voksende udstykningsaktivitet, og regeringen har derfor fundet det rimeligt, at det pålægges de udstykkende grundejere at bære en del af udgifterne til matrikelvæsenet. Når forslaget ikke tager sigte på at skaffe fuld dækning for udgifterne, hænger det sammen med, at der foruden ekspeditionen af udstykningssager under matrikelvæsenet hører en række andre arbejdsopgaver, hvortil det offentlige bør afholde udgifterne.

Der er ved lovforslagets udarbejdelse lagt vægt på at udforme afgiftsbestemmelserne således, at administrationen bliver forholdsvis enkel. Efter forslaget skal der således svares 100 kr. i afgift for udstykning af hver parcel uanset parcellens størrelse og værdi. Det er dog foreslået, at visse udstykninger, hvor afgiftspligten ville forekomme mindre rimelig, skal være undtaget.

Det anslås, at udgiften vil kunne indbringe statskassen en årlig indtægt på ca. 4 mill. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til de lovforslagets ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i forskellige lovbestemmelser om straf, konfiskation m. v.*

Forslaget er et supplement til det forslag til lov om ændringer i borgerlig straffelov, som jeg fremsatte i januar måned.

Det bygger på det udkast til lov om ændringer i forskellige lovbestemmelser om

konfiskation m. v., som indeholdes i straffelovsrådets betænkning om konfiskation, men det rækker noget videre.

Med hensyn til konfiskation går forslaget stort set ud på en ophævelse af særlovgivningens regler om konfiskation. Baggrunden herfor er, at de nye almindelige konfiskationsregler, der nu er foreslået optaget i straffeloven, er udformet på en sådan måde, at de må anses for egnede til anvendelse på praktisk taget alle lovgivningsområder. Som jeg fremhævede i min fremsættelsestale vedrørende forslaget om ændring af straffeloven, er det en betydelig fordel, at konfiskationsreglerne således nu kan samles i straffeloven. Det betyder en forenkling af lovgivningen. Samtidig bliver problemerne vedrørende konfiskation undergivet en mere udførlig regulering, end der kan gives i de forskellige speciallove. Endelig må det antages, at ændringen betyder, at der skabes et bedre grundlag for, at retspraksis på de forskellige områder kan udvikle sig efter ensartede retningslinjer.

Forslaget vedrører imidlertid ikke alene konfiskationsregler. Straffelovsrådet foreslog i sin betænkning, at man — når man alligevel af hensyn til den nye konfiskationsordning skulle ændre i et stort antal speciallove — benyttede lejligheden til at foretage ændringer også i andre lovbestemmelser af strafferetlig og straffeprocessuel karakter.

Denne opfordring er fulgt op ved det foreliggende lovforslag.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med hensyn til de forskellige ændringer og deres begrundelse. Herom henviser jeg til lovforslagets bemærkninger og straffelovsrådets betænkning. Jeg skal indskrænke mig til at fremhæve nogle hovedpunkter.

Bortset fra ophævelse af visse helt forældede regler og ajourføringer under hensyn til lovgivning, der er gennemført efter de pågældende loves vedtagelse, falder ændringsforslagene navnlig i følgende grupper:

En række lovbestemte bødeminima ophæves, således at bødeudmålingen i det hele overlades til rettens skøn over de pågældende straffesagers konkrete omstændigheder.

Endvidere ophæves nogle specialregler om frakendelse — på grund af strafbart forhold — af ret til udøvelse af erhvervsvirksomhed. Det drejer sig om regler, der vanskeligt lader sig forene med de principper for

[Justitsministeren.]

rettighedsfrakendelse, som i 1951 blev fastlagt i straffelovens §§ 78 og 79.

Ligeledes ophæves enkelte specielle lovbestemmelser om straffedommes kundgørelse. Disse regler, der går ud over retsplejelovens almindelige regler om offentlighed i retsplejen, og hvorefter domskundgørelsen i realiteten kan anvendes som en tillægsstraf, er efter min mening betænkelige.

Det foreslås at ophæve forskellige bestemmelser, hvorefter spørgsmål om tiltale-rejsning og appel i straffesager afgøres af den forvaltningsmyndighed, hvorunder det pågældende lovgivningsområde hører. Herved bringes de pågældende love i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige ordning, hvorefter anklagemyndigheden har afgørelsen af disse spørgsmål.

En række lovbestemmelser, hvorefter administrative myndigheder kan pålægge bøder, ændres, navnlig således at bøderne kun kan pålægges administrativt, såfremt den pågældende, efter at have modtaget en skriftlig tilkendegivelse med beskrivelse af overtrædelsen og angivelse af den overtrådte lovbestemmelse, erkender sig skyldig og erklærer sig indforstået med den administrative afgørelsesmåde. Disse ændringer er naturligvis begrundet i straffeprocessuelle retssikkerhedssynspunkter.

Det foreslås at ophæve enkelte bestemmelser, der tillægger vedkommende administrative myndighed afgørende indflydelse på, om rettens afgørelse i en politisag skal træffes i form af dom, bødevedtagelse eller advarsel. Disse regler er uforenelige med almindelige retsplejeprincipper.

Endelig skal nævnes, at der foreslås en vis forenkling af reglerne om indkomne bødebeløbs anvendelse.

Som en generel karakteristik af lovforslaget vil jeg gerne sige følgende. Om de enkelte ændringer gælder det vel gennemgående, at de er af meget beskeden rækkevidde. Det forekommer mig imidlertid at være af en ikke uvæsentlig værdi, at vi nu — med udgangspunkt i arbejdet vedrørende konfiskationsreglerne — får en lejlighed til at bringe et forholdsvist stort antal — overvejende ældre — loves strafferetlige og straffeprocessuelle bestemmelser i bedre overensstemmelse med de retningslinjer,

som det i de senere års lovgivning er anset for rigtigt at følge ved udformningen af sådanne bestemmelser. Forslagets gennemførelse vil betyde en større principfasthed i særlovgivningens strafferegler, som efter min mening er meget ønskelig.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Forhøjelse af grænsen for underretssager)*.

Forslaget går ud på en ajourføring af den beløbsgrænse, der er afgørende for, om en borgerlig sag i første instans skal behandles ved underret eller landsret. Grænsen er senest blevet forhøjet i 1953, hvor den blev fastsat til 3.000 kr. Siden da er der sket en betydelig stigning i priser og lønninger, og det foreslås derfor nu at forhøje grænsen til 6.000 kr. Samtidig foreslås det at foretage en tilsvarende forhøjelse af to andre beløbsgrænser i retsplejeloven.

Det foreslås endvidere at ophæve bestemmelsen i § 234, stk. 2, hvorefter sager, hvis genstand overstiger 3.000 kr., men ikke 4.000 kr., kan anlægges ved underret i stedet for ved landsret, men at sagsøgte dog — senest på den første tægtedag — kan kræve sagen henvist til landsretten. Bestemmelsen, der blev indsat i retsplejeloven i 1927, synes ikke i praksis at have fundet anvendelse i noget større omfang ved siden af bestemmelsen i § 234, stk. 1, der giver parterne adgang til at vedtage underretsbehandling af sager, der efter de almindelige regler hører under landsret.

Forslaget vil medføre en vis aflastning af landsretterne, medens på den anden side arbejdsforøgelsen for underretterne de fleste steder vil kunne klares uden forøgelse af personalet. Jeg mener dog at burde fremhæve, at enkelte større underretter for tiden har en så stor arbejdsbyrde, at en yderligere forøgelse af arbejdet vil kunne nødvendiggøre deling af retskredsen eller ansættelse af flere dommere ved retten.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig har jeg herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov*